

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hauck GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Stokke A/S, Stokke Nederland BV, Peter Opsvik, Peter Opsvik A/S

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. e) tiret pierwsze pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że podstawa odmowy rejestracji przewidziana w tym przepisie może mieć zastosowanie do oznaczenia, które składa się wyłącznie z kształtu towaru wykazującego jedną lub więcej cech użytkowych istotnych i nierozdzielnie związanych z funkcją lub funkcjami rodzajowymi tego towaru, których konsument może ewentualnie poszukiwać w towarach konkurencji.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 lit. e) tiret trzecie pierwszej dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że podstawa odmowy rejestracji przewidziana w tym przepisie może mieć zastosowanie do oznaczenia, które składa się wyłącznie z kształtu towaru mającego kilka istotnych cech mogących nadać mu różne istotne wartości. Sposób postrzegania kształtu towaru przez docelowy krąg odbiorców stanowi tylko jeden z elementów oceny dla celów określenia, czy ma zastosowanie rozpatrywana podstawa odmowy.
- 3) Artykuł 3 ust. 1 lit. e) pierwszej dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że podstawy odmowy rejestracji wymienione w tiret pierwszym i trzecim tego przepisu nie mogą stosować się w sposób łączny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Commerz Nederland NV przeciwko Havenbedrijf Rotterdam NV

(Sprawa C-242/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Pomoc państwa — Artykuł 107 ust. 1 TFUE — Pojęcie „pomocy” — Poręczenia udzielone przez przedsiębiorstwo publiczne bankowi w celu przyznania kredytów osobom trzecim — Poręczenia udzielone świadomie przez członka zarządu tego przedsiębiorstwa publicznego z naruszeniem statutowych przepisów przedsiębiorstwa — Domniemanie sprzeciwu ze strony podmiotu publicznego będącego właścicielem danego przedsiębiorstwa — Możliwość przypisania poręczeń państwu)

(2014/C 421/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commerz Nederland NV

Strona pozwana: Havenbedrijf Rotterdam NV

Sentencja

Artykuł 107 ust. 1 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, że dla ustalenia, czy poręczenia udzielone przez przedsiębiorstwo publiczne mogą zostać przypisane władzy publicznej kontrolującej to przedsiębiorstwo, istotne jest to, przy uwzględnieniu wszystkich wskazówek wynikających z okoliczności sprawy w postępowaniu głównym i kontekstu, w jakim doszło do udzielenia tych poręczeń, iż z jednej strony jedyny członek zarządu tego przedsiębiorstwa, który udzielił owych poręczeń, nie działał w należyty sposób, świadomie zataił fakt ich udzielenia i naruszył postanowienia statutu tegoż przedsiębiorstwa, a z drugiej strony ta władza publiczna sprzeciwiłaby się udzieleniu wspomnianych poręczeń, gdyby została o nich poinformowana. Opisane powyżej okoliczności nie są jednak w stanie same w sobie wykluczyć możliwości takiego przypisania w sytuacji takiej jak ta w postępowaniu głównym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Orgacom BVBA przeciwko Vlaamse Landmaatschappij

(Sprawa C-254/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Opłaty o skutku równoważnym z cłami — Podatki wewnętrzne — Opłata pobierana przy przywozie nawozu zwierzęcego przywożonego do regionu Flandria — Artykuły 30 TFUE i 110 TFUE — Opłata należna od importera — Różne opłaty w zależności od tego, czy nawóz zwierzęcy jest przywożony do regionu Flandria lub czy z niego pochodzi)

(2014/C 421/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Orgacom BVBA

Strona pozwana: Vlaamse Landmaatschappij

Sentencja

Artykuł 30 TFUE stoi na przeszkodzie opłacie takiej jak przewidziana w art. 21 § 5 rozporządzenia regionu Flandria z dnia 23 stycznia 1991 r. w sprawie ochrony środowiska naturalnego przed zanieczyszczeniami spowodowanymi nawozami, zmienionego rozporządzeniem z dnia 28 marca 2003 r., która ma zastosowanie jedynie do przywozu do regionu Flandria nadwyżki nawozu zwierzęcego, jak i innych nawozów, jest pobierana od importera, podczas gdy opłatę za nadwyżki nawozu wyprodukowane na terytorium flamandzkim pobiera się od producenta, oraz jest obliczana według zasad odmiennych aniżeli w wypadku tej drugiej opłaty. W tym względzie bez znaczenia jest, że państwo członkowskie, z którego do regionu Flandria przywożone są nadwyżki nawozów, stosuje obniżenie opłat w wypadku wywozu tychże nadwyżek do innych państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.